

med en saa ringe Sum kunne arbejde godt og udrette noget nyttigt for vor Hesteavl; i det mindste er det mit sikre Haab.

Med Hensyn til Punkt 45 om Køb af Raabjærg Mile, skal jeg her udtale, at det ingenlunde er min Hensigt at tilplante Raabjærg Mile, men jeg tror, at naar man ønsker, at der her skal tages landskabelige Hensyn, og at man skal bevare et af vore ejendommeligste Punkter, er det netop godt og heldigt, at Raabjærg Mile bliver overtaget af Staten, og der vil altsaa ikke i min Tid ske nogen Tilplantning, i det mindste ikke undtagen der skulde indtræde saadanne Kalamiteter i Retning af Sandflugt o. s. v., at jeg maatte finde mig foranlediget til at forhandle med Finansudvalget om dette Spørgsmaal, og jeg antager, at de Udtalelser, der ere komne fra den ærede Ordfører og mig i Dag, ogsaa ville være en nogenlunde bindende Rettesnor for Fremtiden.

Jeg gaar dernæst over til de enkelte Punkter, som have været Genstand for Samraad og skal da først omtale det Punkt, som vedrører Overholdelsen af, at Handelen med fremmed Smør foregaar i Overensstemmelse med Lov af 27de April 1894 om Straf for Brugen af urigtige Varebetegnelser. Jeg kan i det hele henholde mig til mine ret udførlige Bemærkninger om dette Punkt ved Finanslovens første Behandling, men jeg har i Mellemtiden, da dette Spørgsmaal jo unægtelig har en betydelig Interesse for vor Smørhandel, foruden, at jeg har indhentet Margarineinspektionens Erklæring, tillige anmodet den tilsynshavende ved Landbrugs Eksperten om at have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Punkt og navnlig at træde i Forbindelse med Toldstederne for at indhente Oplysninger i saa Henseende. Den tilsynshavendes Indberetning foreligger, og jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse nogle Punkter af den, da jeg antager, at de ville være af Interesse for det høje Ting: „Under 4de Maj 1895 har Generaldirektoratet for Skattevæsenet givet Instruktion angaaende Toldvæsenets Tilsyn med Overholdelsen af Bestemmelserne i Lov om Straf for Brugen af urigtige Varebetegnelser af 27de April 1894 § 4. Efter denne Instruktion paa-hviler det Toldvæsenet ved Udførsel af Smør her fra Landet saa vidt muligt at undersøge, om der paa Varen eller dens Indpakning er anbragt en Betegnelse, som enten angiver, at Smørret er tilvirket i Danmark eller indeholder et dansk Stednavn.“ Dette stiller jeg i Spidsen, fordi der fra

forskellig Side har været Tvivl om, at der overhovedet eksisterer en Instruktion for Toldvæsenet, og jeg anfører dette altsaa her for at vise, at en saadan Instruktion foreligger. „Er saadan Betegnelse anbragt, skal dette under en Bøde af 10—200 Kr. udtrykkelig angives i Udførselsangivelsen. Er dette undladt, bliver Smørret at tilbageholde fra Indladning, indtil Politiet kommer til Stede og varetager det videre fornødne.

Fremkommer der ved Udførsel af Smør, paa hvis Indpakning der er anbragt en Betegnelse, som enten angiver, at Smørret er af dansk Oprindelse, eller indeholder et dansk Stednavn, speciel Angivelse eller Anmeldelse, hvorefter det med Føje kan formodes, at Betegnelsen er urigtig, tages Smørret under Toldlukke, indtil Politiet har overtaget Sagens Undersøgelse. Paa løs Angivelse holdes Smørret ikke tilbage, men det bliver snarest muligt at anmelde for Politiet, hvad der om Sagen er kommet til Toldvæsenets Kundskab.

Man vil saaledes se, at endog en løs Angivelse er tilstrækkelig til, at der foretages Undersøgelse af Politiet, og de, som hævde, at der her fra Landet udføres udenlandsk Smør mærket som dansk, ville — naar der foreligger Forhold, som tyde derpaa — kunne gøre Toldvæsenet bekendt med, hvad de mene at være vidende om i Retning af urigtig Oprindelsesangivelse.

For samtlige her fra Landet udførte Smørfustager foreligger der altsaa en af Afsenderen underskreven Attest angaaende Mærkningen, for saa vidt dansk Oprindelse eller dansk Stednavn er benyttet, og der er altsaa Bevis for, hvorledes Varen har været mærket, hvis det skulde vise sig, at § 4 i Varemærkeloven er overtraadt.

Varemærkelovens Forskrifter angaaende Toldvæsenets Tilsyn med Overholdelsen af § 4 i Lov af 27de April 1894 maa herefter antages at ske Fyldest. Hvorvidt urigtig Mærkning finder Sted, kan kun konstateres negativt. Dels er der ikke sket Anmeldelse, og dels er det en farlig Sag for en Eksportør at lade sine Folk mærke udenlandsk Smør som dansk, da han derved er i sine Folks Magt.

For at komme til Kundskab om, hvorledes dansk Smør er mærket ved Udførslen her fra Landet, er der i to 14 Dages Perioder i August og November af Toldvæsenet optaget Fortegnelser, som give den Oplysning, at fra Kjøbenhavn ca. 85 pCt. indenlandsk Smør udføres mærket med dansk Oprindelse eller Stednavn, og fra de andre Udførselspladser er omtrent